

abc-ul creștinului

Cum pot să fiu eliberat de sub puterea păcatului?

Cei care nu sunt credincioși de mult timp au parte pe noua cale deseori de multă bucurie, dar și de greutate și chiar de deznădejdi. Aceste rânduri doresc să-i ajute pe toți cei ce se află la începutul căii de urmare a lui Isus Hristos în ceea ce privește următoarea problemă: „Am înțeles că păcatele mi-au fost iertate prin sângele lui Isus Hristos. Dar cum pot să fiu eliberat acum de sub puterea păcatului?” „Da, sunt chiar mai rău decât înainte de întoarcerea mea la Dumnezeu!” — Un om a căzut într-o groapă adâncă și a murit. Pieptul i-a fost îngreuiat de pietre mari și mici. Dar el nu a observat nimic. Ele nu l-au apăsător. El era mort. — Dar dacă inima lui ar fi început din nou să bată și s-ar fi întors viața în el, atunci ar fi văzut și ar fi simțit imediat pietrele. Ele ar fi fost pentru el o povară insuportabilă. Înainte de întoarcerea ta la Dumnezeu erai „mort în greșeli și în păcate” (Efeseni 2.1). Atunci nu puteai recunoaște corect răul, pentru că erai „întuneric” (Efeseni 5.8). Nu aveai sensibilitatea necesară pentru aceasta (Efeseni 4.19), erai străin de viața lui Dumnezeu (Efeseni 4.18).

Dar acum e altfel. Prin credința în Isus, Fiul lui Dumnezeu, ai primit viață (Ioan 5.24). Abia acum devii conștient de starea ta înaintea lui Dumnezeu, stare în care ai trăit. Iar acum întrebi speriat: „Cum pot să ies din această stare?” — Prin sângele Domnului Isus ești spălat de păcatele tale. Dar vin mereu altele noi. Vrei să ieși din groapa adâncă, dar nu reușești. Un pas înainte și din nou un pas înapoi... De când vrei să-L urmezi pe Domnul tău și să-I semeni, ți se pare că păcatul a renăscut în tine (Romani 7.9). Vezi legea păcatului în mădularele tale (versetul 23) și trebuie să faci ceea ce urăști (versetul 15). Strigătul tău: „O, nenorocit om ce sunt! Cine mă va elibera din acest trup al morții?” (versetul 24) nu m-ar mira deloc. Omul vechi nu poate fi îndreptat. — Lupta ta în groapă a fost necesară. Toți trebuie să învățăm să recunoaștem: „Omul vechi”, natura mea veche nu poate fi îndreptată. Trebuie să pierdem orice încredere în propriile puteri. Toți suntem din fire „nefolositori” (Romani 3.12) ca și obiectele de pe grămada de gunoi: ulciorul spart nu-l mai poate folosi nimeni, umbrela ruptă nu vrea să o cârpească nici unul.

Dumnezeu nu așteaptă de la noi nici un fel de încercări de îmbunătățire. El ne-a ajutat să ieșim din starea noastră nenorocită într-un mod dumnezeiesc desăvârșit: EL ne-a eliberat de „omul cel vechi” prin Isus Hristos! — Hristos a fost la cruce nu numai din cauza păcatelor noastre. El nu a suferit acolo numai pentru ceea ce am făcut, ci și pentru ceea ce suntem noi. Dacă privești la cruce, poți spune: În ceea ce privește omul vechi, mi-am găsit sfârșitul în persoana Locțiitorului meu. Te poți baza pe deplin pe cuvintele Scripturii: „Știind aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit cu El, pentru ca trupul păcatului să fie desființat, ca noi să nu mai fim robi ai păcatului” (Romani 6.6). „Deci am fost înmormântați cu El prin botez, pentru moarte” (Romani 6.4). — Ce eliberare!

Această mare realitate dumnezeiască are pentru tine valabilitate nu când o simți, ci când crezi că Domnul Isus a săvârșit lucrarea Sa de salvare și pentru tine la cruce. Nu te face aceasta să exclami: „Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru!”? Dumnezeu ți-a dat o natură nouă. - Ești „născut din nou”. Acest lucru s-a petrecut prin ascultarea ta față de Cuvântul lui Dumnezeu și prin acțiunea Duhului Sfânt, deci „din apă și din Duh” (Ioan 3.5).

Acum ai o natură nouă. Hristos a devenit viața ta, dar în același timp și modelul, după care vrea să se dezvolte în tine această viață. Duhul Sfânt a preluat conducerea în viața ta. — Înșuși Duhul lui Dumnezeu locuiește acum în tine (Romani 8.9 și 11; 1 Corinteni 6.19). El a preluat conducerea noii tale vieți, care Îl are pe Isus ca și conținut, scop și țintă (Romani 8.14). El vrea să te conducă zi și noapte, la lucru și în timpul liber, printre oameni și în

singurătate. Ținta lui este să țină treze și să adâncească în noi afecțiunile noastre față de „Tatăl și Fiul Său Isus Hristos“.

Contraguvernul — Sfânta Scriptură ne atrage însă atenția că în noi este și „firea“ (carnea). Spunând aceasta, nu trebuie să te gândești la o parte a corpului tău, ci la un fel de contraguvern care locuiește în tine. Lista miniștrilor acestei conduceri deplorabile o găsești în epistola către Galateni 5.9-21: „necurăție, destrăbălare, gelozie“ și multe altele. Și această conducere vrea să-ți stăpânească duhul, să pună mâna pe sufletul tău și să facă din trupul tău un slujitor docil. Dacă îi reușește acest lucru, atunci toată „producția“ vieții tale e adaptată la „păcat“.

Nu trebuie să-ți faci muștrări de conștiință pentru faptul că „firea“ este în tine. Acest fapt în sine nu este păcat. Dar această „fire stricată“ nu trebuie să ne mai influențeze în nici un fel. Singura posibilitate eficace pentru a suspenda activitatea nocivă a acestei conduceri contradictorii constă în a urma sfatul lui Dumnezeu:

„Umblați în Duh și nicidecum nu veți împlini pofta cărnii!“ (Galateni 5.16)

W. G.